

BILAG

DEFINITION AF MEDLEMSSTATERNES REGISTRE

Ved »medlemsstaternes registre« forstås registre, der er underlagt den lovgivning i en medlemsstat, som finder anvendelse på de af dens områder, som udgør en del af Det Europæiske Fællesskab.

1. Alle medlemsstaternes første registre anses for medlemsstaternes registre.
2. Desuden anses følgende registre, som er beliggende i medlemsstaterne, og som er underlagt deres lovgivning, for medlemsstaternes registre:
 - Danmarks Internationale Skibsregister (DIS)
 - Tysklands Internationale Skibsregister (ISR)
 - Italiens Internationale Skibsregister
 - Madeiras Internationale Skibsregister (MAR)
 - De Kanariske Øers Register.
3. Andre registre anses ikke for medlemsstaternes registre, selv om de i praksis udgør et første alternativ for rederier i den pågældende medlemsstat. Det skyldes, at registrene er beliggende i og underlagt lovgivningen i områder, hvor traktaten ikke fuldt ud finder anvendelse, eller i betydeligt omfang ikke finder anvendelse. Nedenstående registre udgør således ikke medlemsstaternes registre:
 - Kerguelen-registeret (EF-traktaten finder ikke anvendelse på dette område)
 - De Nederlandske Antillers register (dette område er associeret med Fællesskabet og kun del IV i EF-traktaten finder anvendelse på området, som har sit eget skattesystem)
 - registrene i:
 - Øen Man (kun visse dele af traktaten finder anvendelse på øen — se traktatens artikel 299, stk. 6, litra c). Parlamentet på Øen Man har eneret til at lovgive om skatteanliggender)
 - Bermuda og Cayman (de er en del af de områder, som er associeret med Fællesskabet og kun del IV i traktaten finder anvendelse på Bermuda og Cayman. De er selvstyrende i skatteanliggender).
4. Med hensyn til Gibraltar gælder traktaten fuldt ud, og Gibraltar-registeret betragtes i forbindelse med nærværende retningslinjer, som en medlemsstats register.